

בס"ד, אחרי החגים תשע"ז

פשוט להיות.

תלמידות יקרות.

המדרשה שלנו היא בית. בית עבור כולנו, וגם בית עבור התורה שנלמדת בתוך המדרשה.

ובבית - יש מרחב, ויש שמות, ויש מערכת יחסים קרובה, וזה אכן מה שאנו רוצים שתרגישו בבואכן ללמוד במדרשה. שמכירים אתכן. בשם, בפנים, ובהארת הפנים. שהגעתם למקום שיש בו נשמה, ונשמה יתירה. והרצון הזה כולל בתוכו גם את אופי הלימוד. לימוד מחבר, לימוד שיש בו קשר עין וקשר לב, לימוד שלא עובר בו רק ידע, אלא מורגש בו דופק הלב, החיבור, הקשר החי. או בשתי מילים: לימוד תורה.

השנה אנו חשים בצוות, שחלק משמעותי מיצירת האווירה הזו בתוך השיעורים, קשור ליכולת של כולנו להיות, פשוט להיות, נוכחים בשיעור במלא מובנה של המילה נוכחות.

והנוכחות הזו מופרעת מאוד מהימצאותם של מכשירים חכמים או מחשבים ניידים, שלוקחים את בעליהם מטבע הדברים למחוזות אחרים, ויוצרים כמין חומה סמויה ובלתי נראית אך מאוד מורגשת בשיעורים עצמם, וכבר למדנו מדברי הבעל שם טוב שבמקום שמחשבתו של אדם נמצאת - שם הוא נמצא.

לכן, השנה, החלטנו בצוות לבקש מכן לא להכניס מחשבים ניידים לשיעורים, את המכשירים החכמים נאסוף בתחילת כל שיעור לסלסלה, כדי שנוכל כולנו להיות יחד בתוך תהליך של לימוד, דיבור והקשבה, ולחוש יחד את הדופק של הלימוד ושל הנשמה.

כמוכן שאם ישנן בקשות מיוחדות או צרכים מיוחדים - ניתן לפנות אל המרצה הרלוונטי, אך המגמה הכללית היא כפי שצויינה לעיל.

אנחנו מודעים לקושי הראשוני, אך בטוחים שאחרי מעט מחשבה, והתנסות, גם אתן תברכנה על המהלך הזה.

בואו בשמחה.

שנה טובה ומלאה.

צוות המדרשה.